

УДК: 616.379 – 008.64+616.127]:613.25(043.2)

Журавльова Л.В., Сокольнікова Н.В.

Зв'язок маси тіла і розвитку діабетичної кардіоміопатії у хворих на цукровий діабет типу 2

Кафедра внутрішньої медицини №3 (зав.каф. проф.Журавльова Л.В.)
Харківський національний медичний університет

Метою нашого дослідження було встановити, чи є зв'язок між розвитком діастолічної дисфункції, як характерної для діабетичної кардіоміопатії, і підвищенням маси тіла у хворих на цукровий діабет типу 2 (ЦД-2), міокард яких вже спровокований гіперглікемією.

Матеріали та методи. У 102 хворих на ЦД-2 з давністю діабета від 1 до 9 років середнього ступеня важкості без тяжких діабетичних ускладнень визначено зріст, вагу тіла, індекс маси тіла (ІМТ), ехокардіографічним методом визначені максимальна швидкість ранньодіастолічного потоку Е, швидкість потоку, що обумовлений систолою передсердь А, відношення Е/А, тривалість періоду ізовольомічного релаксації ІVRT і час уповільнення діастолічного потоку DT.

Результати. ІМТ не мав нормального розподілу, тому ми використовували ранговий коефіцієнт кореляції Спірмена (R). Між ІМТ і Е/А був виявлений достовірний ($p < 0,05$) негативний кореляційний зв'язок ($R = -0,23$), між ІМТ і ІVRT був виявлений достовірний позитивний кореляційний зв'язок ($R = 0,21$ ($p < 0,05$)), між ІМТ і DT теж був виявлений достовірний кореляційний зв'язок ($R = 0,21$ ($p < 0,05$)). Проте величину цих зв'язків, відповідно до шкали Чеддока, можна визнати незначною ($R < 0,3$).

Висновки. У хворих на ЦД-2 при підвищенні маси тіла зростає ризик розвитку ураження міокарда. Незважаючи на те, що отриманий кореляційний зв'язок незначний, його достовірна наявність вказує на те, що підвищена маса тіла у хворих на ЦД-2 є додатковим фактором ризику розвитку діабетичної кардіоміопатії.